

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Για το σχέδιο νόμου «Συγχώνευση του Κλάδου συντάξεων του Ταμείου Ασφαλίσεως Προσωπικού 'Εταιρείας Διχειρίσεως Ειδών Μονοπωλίου του 'Ελληνικού Δημοσίου στο ΙΚΑ και ρύθμιση άλλων ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών θεμάτων».

Προς τη Βουλή των 'Ελλήνων

Με το Νομοσχέδιο συγχωνεύεται ο κλάδος συντάξεων του Ταμείου Ασφαλίσεως Προσωπικού 'Εταιρείας Διχειρίσεως Ειδών Μονοπωλίου του 'Ελληνικού Δημοσίου στο ΙΚΑ. Η συγχώνευση όπως αναλυτικότερα αναπτύσσεται παρακάτω επιβάλλεται από την οικονομική κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει το Ταμείο, το οποίο δεν έχει τη δυνατότητα ν' ανταποκριθῆ στις υποχρεώσεις του. Στους προσεχείς μήνες νά εξαντληθούσιν τ' αποθεματικά του και δεν θά μπορεί νά καταβάλῃ τίς συντάξεις στους συνταξιούχους του.

Με τίς υπόλοιπες διατάξεις του νομοσχεδίου ρυθμίζονται διάφορα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά θέματα, τὰ ὅποια δὲν ἔχουν ἐξέτασι ἀπόλυτη ἐνότητα μεταξὺ τους ἀλλὰ κρίθηκε ἀπαραίτητο νά γίνῃ τοῦτο γιατί δὲν εἶναι δυνατό τὸ καθένα ν' ἀποτελέσῃ ἀντικείμενο ξεχωριστοῦ νομοσχεδίου.

Εἰδικώτερα:

Με τίς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 1 προβλέπεται ἡ συγχώνευση τοῦ Κλάδου Συντάξεως τοῦ Ταμείου Ασφαλίσεως Προσωπικού 'Εταιρείας Διχειρίσεως Ειδών Μονοπωλίου 'Ελληνικού Δημοσίου, στο ΙΚΑ.

Τὸ Ταμείο αὐτὸ καλύπτει ασφαλιστικὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Α.Ε. Διχειρίσεως Ειδών Μονοπωλίου τοῦ 'Ελληνικού Δημοσίου.

Στοὺς πόρους τοῦ Κλάδου Συντάξεων τοῦ Ταμείου περιλαμβάνονται ἡ ἐργοδοτικὴ εἰσφορά, 10% πάνω στις ἀποδοχὲς τῶν ἠεραλισμένων (τὴ ὅποια καταβάλλεται ἀπὸ τὴν ἐργοδοτικὴν ἑταιρεία), ἡ εἰσφορά ἀσφαλισμένου 5% στις ἴδιες ἀποδοχὲς καὶ ὁ κοινωνικὸς πόρος, ποὺ ἀναλύεται εἰδικότερα σὲ εἰσφορά ὕψους 3% πάνω στις πραγματοποιούμενες κάθε εἰδος δαπάνες τῆς ΕΔΕΜΕΔ, σὲ ἐτήσια εἰσφορά τῆς ΕΔΕΜΕΔ, ὕψους 15.500.000 δρχ. σὲ χρέωση τοῦ 'Ελληνικού Δημοσίου, καὶ σὲ εἰσφορά τῆς ΕΔΕΜΕΔ γιὰ τὴν κάλυψη τῶν δαπανῶν διοικήσεως τοῦ Ταμείου, τῆς ὁποίας τὸ ὕψος δὲν υπερβαίνει τὸ 2% τῶν ἐσόδων τοῦ Ταμείου.

Παρὰ τὴν οικονομικὴ αὐτὴ ἐπιχορήγηση ἀπὸ τὸν κοινωνικὸ πόρο, τὸ Ταμείο παρουσιάζει συνεχῆ οικονομικὴ ἐπιδείνωση ἀπὸ τὸ 1976, λόγῳ τῶν εὐνοϊκῶν συνταξιοδοτικῶν προϋποθέσεων καὶ τῆς ἀξίωσης τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συνταξιούχων του, σὲ σύγκριση μὲ τοὺς ἀσφαλισμένους (ἀσφαλισμένοι 597, συνταξιούχοι 436. Ἠλαδή σχέση συνταξιούχων πρὸς ἀσφαλισμένους 1:1,36. Ἀπὸ τὸ 1978, τὸ Ταμείο καταφεύγει συνεχῶς στὴν οικονομικὴ ἐνίσχυση τοῦ Δημοσίου γιὰ νά καλύπτει μέρος τῶν ἐξόδων του.

Παρὰ ταῦτα, τὸ Ταμείο σύντομα δὲν θά εἶναι σὲ θέση νά πληρώσῃ τὴν ἀποστολὴν του, διότι:

Τὸ οικονομικὸ ἔτος 1981, ἐκλείπει γιὰ τὸν Κλάδο Συντάξεων μὲ ἄλλοιμα ὕψους 25,5 ἑκατ. δρχ. περίπου, τὸ ὅποιο καλύφθηκε κατὰ ἓνα μέρος ἀπὸ τὴν ἐκτακτὴ ἀύξηση τῆς πάσης ἐτήσιας ἐργοδοτικῆς εἰσφορᾶς (γιὰ τὸ 1981). Ὑψους 1 ἑκατ. δρχ. καὶ κατὰ τὸ ὑπόλοιπο, ἀπὸ τὴν πώληση μέρους τῶν μετοχῶν ποὺ κατέχει. Ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὸν ρευστολογισμὸ τοῦ Ταμείου, τὸ ἄλλοιμα τοῦ Κλάδου Συντάξεων γιὰ τὸ οικονομικὸ ἔτος 1982, προβλέπεται νά φθάσῃ σὲ 51,5 ἑκατομμ. δρχ. ποὺ θά καλυφθεῖ μόνον κατὰ 25 ὡς 30 ἑκατομμ. δρχ. ἀπὸ τὴν πώληση τῶν ὑπολοίπων χρεογράφων, ποὺ κατέχει ὁ Κλάδος Συντάξεων τοῦ Ταμείου. Ἐξ ἄλλου, ὁ ἀριθμὸς τῶν συνταξιούχων ἐξῆκλουθεῖ νά αὐξάνεται, ἐνῶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀσφαλισμένων παραμένει σταθερὸς, ἐ ἀποτελέσματα νά αὐξάνονται τὰ ἐξόδα τοῦ Κλάδου, ἐνῶ δὲν ὑξάνονται: τὰ ἔσοδα ἀπὸ εἰσφορὰς ἀσφαλισμένου ἐργοδότη.

Ἐτσι μὲ ἀρθρον 1 ρυθμίζονται τὰ ἀκόλουθα:

α) Με τὴν παράγρ. 1 προβλέπεται ἡ κατάργηση τοῦ Κλάδου Συντάξεων καὶ ὁρίζεται ὅτι στο ΙΚΑ ὡς καθολικὸ ἐδάφυο περιέρχεται τὸ σύνολο τῶν δικαιωμάτων καὶ υποχρεώσεων τοῦ καταργουμένου Κλάδου Συντάξεων. Ἐπίσης περιέρχεται στο ΙΚΑ καὶ ἡ ἀκίνητη περιουσία τοῦ Κλάδου Συντάξεων τοῦ Ταμείου, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ μίαν παλιὰ διαφόρη οἰκοδομῆ, στὴν ὁδὸ Βουλῆς 49, ποὺ ἔχει κριθεῖ διατηρητέα, καὶ ἀπὸ ἀποθήκες στὸν Πειραιᾶ, ὀλικῆς ἐπιφανείας 1391 τετραγ. μέτρων.

β) Με τὴν παρ. 2 προβλέπεται ἡ υποχρεωτικὴ ὑπαγωγή στὴν ἀσφάλισήν τοῦ ΙΚΑ, τῶν μεταφερομένων στο ΙΚΑ ἀσφαλισμένων τοῦ Κλάδου Συντάξεων τοῦ Ταμείου.

γ) Με τὴν παράγρ. 3 ρυθμίζεται ἡ ασφαλιστικὴ κατάσταση τῶν συναξιούχων τοῦ καταργουμένου Κλάδου Συντάξεων, μὲ τὴν κατάταξί τους στις ἀντίστοιχες ασφαλιστικὲς κλάσεις τοῦ ΙΚΑ. ἀνάλογα μὲ τὸ ποσὸ τῆς σύνταξης ποὺ παίρνουν ἀπὸ τὸν καταργούμενο Κλάδο Συντάξεων καὶ τὸν χρόνον ἀσφάλισής τους, ἑάσει τοῦ ὁποίου συναξιοδοτήθηκαν.

Με τὸν τρόπο αὐτὸ διασφαλίζονται τὰ δικαιώματα τῶν συνταξιούχων.

δ) Με τὴν παράγρ. 4 ὁρίζεται ὅτι παρέχεται εὐχέρεια στοὺς ἀσφαλισμένους τοῦ συγχωνεούμενου Κλάδου Συντάξεων, οἱ ὅποιοι θά ἀποχωρήσουν ἀπὸ τὴν ἐργασία τους μέχρι τὴν 31.12.87, νά ἐπιλέξουν γιὰ τὴν συνταξιοδότησίν τους, εἴτε τὴν νομοθεσίαν τοῦ καταργουμένου κλάδου, εἴτε τὴν νομοθεσίαν τοῦ ΙΚΑ. Ἡ ρύθμιση αὐτὴ κρίθηκε ἀναγκαία γιὰ νά μὴ στερηθοῦν τὸ δικαίωμα σύνταξης οἱ ἀσφαλισμένοι ἐκεῖνοι ποὺ θά ἔγουν ἀπὸ τὴν ἐπαγγελματικὴ τους δραστηριότητα μέσα στο πῶ πάνω χρονικὸ διάστημα καὶ ποὺ ἔχουν ἀποκτήσει ασφαλιστικὴν πρὸσδοκίαν ἀπὸ τὸν καταργούμενο Κλάδο Συντάξεων.

ε) Τέλος, μὲ τὴν παρ. 5 τοῦ σχεδίου νόμου, τὸ Ταμείο Ασφαλίσεως Προσωπικῆς τῆς Α.Ε. ΕΔΕΜΕΔ, μετονομάζεται σὲ Ταμείο χορηγήσεως ἐφ' ἅπαξ Προσωπικῆ τῆς 'Εταιρείας Διχειρίσεως Ειδών Μονοπωλίου τοῦ 'Ελληνικού Δημοσίου, γιατί ἐπειτα ἀπὸ τὴν κατάργηση τοῦ Κλάδου Συντάξεων, στο Ταμείο παραμένει μόνον ὁ Κλάδος, μὲ σκοπὸ τὴν χορήγηση ἐφ' ἅπαξ παροχῶν.

Γιὰ κάθε ἓνα ἀπὸ τὰ ὑπόλοιπα ἀρθρα τοῦ νομοσχεδίου σημειώνουμε τὰ ἐξῆς:

Ἄρθρο 2.

Με τίς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 2 καθιερώνεται νέος τρόπος ὑπολογισμοῦ τοῦ ποσοῦ τῶν συντάξεων τοῦ Ταμείου Ασφαλίσεως Τυπογράφων καὶ Μισθωτῶν Γραφικῶν Τεχνῶν ὡστε τὸ ποσὸ τῆς σύνταξης νά φθάσῃ στο ὕψος τῶν 40.000 δρχ. περίπου ἀπὸ 15.500 δρχ. ποὺ εἶναι σήμερα καὶ μὲ ἀναπροσαρμογὴ τῶν παλαιῶν συντάξεων.

Ἡ ρύθμιση αὐτὴ κρίθηκε ἀπαραίτητη γιὰ νά δελτιωθοῦν τὰ ποσὰ τῶν συντάξεων τὰ ὅποια μὲ τὰ σημερινὰ δεδομένα εἶναι πολὺ χαμηλά.

Ἐπίσης ἐπιδιώκεται ἡ ρύθμιση τοῦ θέματος ποὺ προέκυψε ὑστερα ἀπὸ τὴν 911/81 ἀπόφαση τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἡ ὁποία ἐκρίνε ὅτι δὲν πρέπει νά ὑπάρχει ἀνώτατο ὄριο σύνταξης. ἔτσι καὶ ἂν οἱ ἀσφαλισμένοι συνταξιοδοτοῦνται δέκα χρόνια νωρίτερα ἀπὸ τοὺς ἀσφαλισμένους τοῦ ΙΚΑ, διότι ἂν ἐφαρμοθεῖ ἡ ἀπόφαση αὐτὴ τότε τὸ Ταμείο θά πρέπει νά καταβάλλει ποσὰ ποὺ εἶναι μεγαλύτερα ἀπὸ 1 δις. δρχ. καὶ τὰ ὅποια δὲν ἔχει διότι τὰ ἔσοδα του μόλις καλύπτουν τὰ ἐξόδα.

Γι' αὐτὸ καὶ ὁρίζεται ὅτι οἱ ἐγκριθεῖς δίκες καταργοῦνται.

Ἄρθρο 3.

1. Με τὸ ἀρθρο 1 παρ. 1 καὶ τὸ ἀρθρο 5 τοῦ νόμου 629/77 χορηγήθηκε προθεσμίαν ἐνὸς ἔτους, ἀπὸ τὴ δημοσίευση τοῦ νόμου, μετὰ τὴν ὁποία δόθηκε τὸ δικαίωμα στοὺς ἐργατοτεχνίτες οἰκοδομῶν νά ἀναγνωρίσουν, μὲ ὁρισμένες προϋποθέσεις, ἡμέρες ἐργασίας, ὡς χρόνον ἀσφαλίσεως στο ΙΚΑ καὶ στο ΤΕΑΕΔΕΕ.

2. Με το άρθρο 5 παρ. 1 άρθρο ε' του Ν. 825/78, η προθεσμία αυτή παρατάθηκε μέχρι 31.12.78.

3. Στη συνέχεια με το άρθρο 24 του Ν. 997/79, η πιο πάνω προθεσμία παρατάθηκε και πάλι για ένα ακόμα έξι-μηνιο.

4. Επειδή μεγάλες αριθμίες εργατοτεχνιτών οικοδόμων έχασε την προθεσμία αυτή και κατά συνέπεια και το δικαίωμα αναγνωρίσεως ήμερων εργασίας, ως χρόνο ασφαλίσεως στο ΙΚΑ και στο ΤΕΑΕΔΣΕ, προτείνεται η θέσπιση της διατάξεως του άρθρου 3 με την οποία παρατείνεται και πάλι η προθεσμία αυτή και ορίζεται ότι η εμπρόθεσμη υποβολή αιτήσεως στο ΙΚΑ θεωρείται εμπρόθεσμη και προς το ΤΕΑΕΔΣΕ.

Άρθρο 4.

1. Από τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 3 του Ν. 997/79 «περί συστάσεως Ταμείου Επικουρικής Ασφαλίσεως Μισθωτών» ορίζεται, ότι όσοι υπάγονται για πρώτη φορά στο Ταμείο Επικουρικής Ασφαλίσεως Μισθωτών (ΤΕΑΜ), μπορούν να εξαιρεθούν από την ασφάλιση με αίτησή τους, που υποβάλλεται μέσα σε ορισμένη προθεσμία, αν έχουν περάσει το 50ο έτος της ηλικίας τους.

2. Επειδή η διάταξη αυτή έχει δημιουργήσει πολλά προβλήματα στο καινούργιο Ταμείο, γραφειοκρατικά και οργανωτικά (υποβολή αιτήσεων για εξαίρεση από την ασφάλιση, επιστροφή εισφορών κλπ.) και επειδή η διάταξη ουσιαστικά λειτουργεί σε βάρος των ασφαλισμένων γιατί και στην ηλικία των 50 ετών μπορούν να συμπληρώσουν τις ελάχιστες προϋποθέσεις για τη συνταξιοδότησή τους (1000 ημερομίσθια, λόγω γηρατειών 700 ημερομίσθια, λόγω αναπηρίας) προτείνεται η αντικατάσταση της διατάξεως αυτής με τη διάταξη του άρθρου 4 στην οποία ορίζεται, ότι, η ασφάλιση είναι υποχρεωτική για όλους και ότι, σε περίπτωση συνταξιοδότησης από το φορέα Κυρίας Ασφάλισης και μη συμπλήρωσης των ελάχιστων προϋποθέσεων για συνταξιοδότηση και από το ΤΕΑΜ, ο ασφαλισμένος μπορεί, η να ζητήσει την επιστροφή των εισφορών του, η να συνεχίσει προαιρετικά την ασφάλισή του, μέχρι να συμπληρώσει τις προϋποθέσεις για συνταξιοδότηση.

Άρθρο 5.

1. Μέχρι το έτος 1975 οι υπάλληλοι των ΝΠΔΔ μετά την αποχώρησή τους από την υπηρεσία δεν έπαιρναν εράπαξ βοηθήματα, εκτός από ελάχιστες εξαιρέσεις που υπάγονταν στην ασφάλιση Ταμείου ή Κλάδου Προνοίας.

2. Με το Ν. 103/75 θεσπίσθηκε σύστημα αποζημίωσης από τα ΝΠΔΔ που υπηρετούν οι υπάλληλοι όπως ισχύει για τους μισθωτούς στον ιδιωτικό τομέα.

3. Από τις διατάξεις του Ν. 103/75 προέλεπεται η χορήγηση εράπαξ χρηματικού βοηθήματος στους υπάλληλους των ΝΠΔΔ που εγκαίνουν από την υπηρεσία και δικαιούνται σύνταξη, το οποίο είναι ίσο με την αποζημίωση που προβλέπεται από το άρθρο 1 του Ν. 2112/20 όπως ισχύει κάθε φορά.

4. Η αποζημίωση του Ν. 2112/20 ανέρχεται σε 24 μηνιαίους μισθούς, μετά τη συμπλήρωση 28 ετών υπηρεσίας, το ανώτατο δε όριο έλασε των διατάξεων που ισχύουν σήμερα, δεν μπορεί να ξεπεράσει το ποσό του 1.000.000 δραχ. (άρθρ. 24 Ν. 1082/80).

5. Για το ανώτατο όριο του εράπαξ βοηθήματος γεννήθηκαν αμειψιότητες και υποστηρίχθηκε η άποψη ότι δεν προβλέπεται ρητά από τις διατάξεις του Ν. 103/75 και ότι η παραπομπή του νόμου αυτού στο Ν. 2112/20 έχει εφαρμογή μόνο ως προς τον τρόπο υπολογισμού του εράπαξ βοηθήματος και όχι τον καθορισμό του ανώτατου ορίου.

6. Την άποψη αυτή οι ενδιαφερόμενοι στηρίζουν στο ότι έχουν εκδοθεί αποφάσεις των Διοικητικών Πρωτοδικείων και του Εφετείου. Αντίθετα το ΝΣΚ σε σχετικό ερώτημα του ΙΚΑ με την 524/80 γνωμοδότηση δέχεται ότι ισχύει το ανώτατο όριο, εφόσον ο εργοδότης που καταβάλλει το εράπαξ βοήθημα είναι ΝΠΔΔ.

7. Για την άρση των αμειψιότητων και επειδή το εράπαξ βοήθημα των Δημοσίων Υπαλλήλων, προς τους οποίους έχουν εξομοιωθεί λαμβολογικά και μισθολογικά οι υπάλληλοι των ΝΠΔΔ, δεν έχει αντίστοιχο ανώτατο όριο, προτείνεται η θέσπιση της σχετικής διατάξεως του άρθρου 5.

8. Με τη διάταξη δεν θίγεται το καθεστώς που υπάρχει ως προς τον τρόπο υπολογισμού του εράπαξ βοηθήματος του Ν. 103/75, αλλά παρέχεται η διακριτική ευχέρεια πτόν ασφαλισμένο να επιλέξει τον υπολογισμό με βάση τη νομοθεσία του Ταμείου Προνοίας Δημοσίων Υπαλλήλων, που ισχύει κάθε φορά αν κρίνει ότι το ποσό του εράπαξ βοηθήματος του Ταμείου αυτού που προκύπτει βάσει του μισθού του λαμβάνει από την υπηρεσία και του χρόνου ασφαλίσεως, είναι μεγαλύτερο από το εράπαξ βοήθημα που προκύπτει βάσει του Ν. 2112/20. Έξυπακούεται ότι σε περίπτωση υπολογισμού του εράπαξ βοηθήματος βάσει της νομοθεσίας του Ταμείου Προνοίας Δημοσίων Υπαλλήλων θα λαμβάνεται υπόψη, ως χρόνος ασφαλίσεως ολόκληρος ο χρόνος υπηρεσίας, ο οποίος θα λαμβανόταν υπόψη για τον υπολογισμό του έλασε του Ν. 103/75.

Άρθρο 6.

1. Με το άρθρο αυτό ρυθμίζονται θέματα που αναφέρονται στο Ταμείο Ασφαλίσεως Δημοσίων και Κοινοτικών Υπαλλήλων (ΤΑΔΚΥ).

2. Ειδικότερα:

α) Με την παρ. 1. θεσπίζεται διάταξη για τη συνταξιοδότηση των θετών παιδιών καθώς και των ανίκανων για εργασία ενήλικων παιδιών των ασφαλισμένων και βοηθηματούχων του ΤΑΔΚΥ, όπως ισχύει για την κύρια σύνταξη.

β) Με την παρ. 2 αποσαφηνίζεται, ότι το πλήρες βοήθημα του ΤΑΔΚΥ, καταβάλλεται μετά από 35 χρόνια συντάξιμης υπηρεσίας, όπως ισχύει για την κύρια σύνταξη.

Άρθρο 7.

1. Με τις διατάξεις του άρθρου 31 του Ν. 1027/1980 το δικαίωμα για σύνταξη και εράπαξ βοήθημα από τους Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως, αρμοδιότητας του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών δεν παραγράφεται. Έτσι αναβίωσαν τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα που είχαν παραγραφεί μέχρι να ισχύσει ο νόμος αυτός ενώ αμειψιότητας αν ανεβίωσαν και τα δικαιώματα για το έρ' άπαξ.

2. Επειδή σκοπός του νομοθέτη ήταν να αναβιώσουν και τα παραγεγραμμένα δικαιώματα για εράπαξ βοηθήματα κρίνεται απαραίτητη η θέσπιση της διατάξεως του άρθρου 7.

Άρθρο 8.

1. Με την υπ' αριθ. 31/1940 απόφαση της Ανώτερης Μόνιμης Επιτροπής Διαιτησίας Αθηνών, η οποία κηρύχθηκε εκτελεστή με την υπ' αριθ. 41285/25.6.1940 απόφαση του Υπουργείου Εργασίας, είχε συσταθεί ο Ειδικός Λογαριασμός Οίνοπνευματεργατών.

Σκοπός της σύστασης του Λογαριασμού αυτού ήταν η περίσφιξη των οίνοπνευματεργατών με τη χορήγηση αρχικά επιδόματος ασθιενείας και ατυχήματος, εράπαξ αποζημίωσης λόγω αναπηρίας, γηρατειών η θανάτου καθώς και βοηθήματος γάμου στις οίνοπνευματεργάτριες σύμφωνα με τον Κανονισμό Παροχών του Ειδικού Λογαριασμού Οίνοπνευματεργατών που εγκρίθηκε με την 31985/1947 απόφαση του Υπουργ. Εργασίας.

2. Ως έσοδο του Λογαριασμού ωρίστηκε, στην αρχή ένα 10λεπτο κατά χιλιογράμμο παραγόμενου οίνοπνεύματος, η εισφορά δε αυτή μετά την αναπροσαρμογή της ανέρχεται σήμερα σε 0,006 δραχ. σε κάθε χιλιογράμμο παραγόμενου αλκοόλου οίνοπνεύματος.

3. Επειδή σήμερα υπάρχουν οι λόγοι για τους οποίους είχε συσταθεί ο λογαριασμός αφού οι οίνοπνευματεργάτριες έχουν σήμερα πλήρη ασφαλιστική κάλυψη, δηλαδή κυρία σύνταξη και ασφάλιση ασθιενείας από το ΙΚΑ, επικουρική σύνταξη από το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Πρωτοδικείο

Οίνοπιας—Ζυθοποιίας οικονομικά επιδόματα και προνομιόδοτηση από τον ΟΑΕΔ. ο σκοπός του Λογαριασμού έχει περιοριστεί στην καταβολή ενός ατήμαντου ποσού εφάπαξ βοηθήματα κατά την αποχώρησή τους από την υπηρεσία. το ανώτατο όριο του όποιου δε μπορεί να περάσει τις 10.000 δραχ. γεγονός το οποίο δε δικαιολογεί πια την ύπαρξη του Λογαριασμού.

4. Επιβάλλεται λοιπόν η κατάργηση του Ειδικού Λογαριασμού Οίνοπνευματωματων και για το σκοπό αυτό προτείνεται η θέσπιση της αντίστοιχης διάταξης του άρθρου 8.

Άρθρο 9.

Από το άρθρο 3 του Ν. 861/1979 «περί απλοστεύσεως της διαδικασίας αναγνωρίσεως χρόνου προϋπηρεσίας και απονομής των πάσης φύσεως παροχών στους ασφαλισμένους των Ασφαλιστικών Οργανισμών αρμοδιότητας του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών και άλλων τινών διατάξεων» καθορίζεται ότι με Προεδρικά Διατάγματα που εκδίδονται κατόπιν προτάσεως των Υπουργών Κοινωνικών Υπηρεσιών και Οικονομικών και με σύμφωνη γνώμη των Διοικητικών Συμβουλίων των Ασφαλιστικών Οργανισμών, καθορίζονται «τά της λογιστικής και οικονομικής οργάνωσης και λειτουργίας, καθώς και ο τρόπος διενεργείας προμηθειών των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφαλίσεως αρμοδιότητας Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών».

Είνα: όμως φανερό, ότι είναι αδύνατο να κατορθωθεί σύμπτωση απόψεων και σύμφωνη γνώμη των Διοικήσεων διακοσίων περίπου Ασφαλιστικών Οργανισμών γιατί ορισμένοι τουλάχιστο θα επιθυμούν διαφορετική ρύθμιση, με άμεση συνέπεια την αδυναμία προώθησης του αντίστοιχου σχεδίου Προεδρικού Διατάγματος.

Επειδή επιβάλλεται ή με ενιαίο τρόπο ρύθμιση του θέματος της λογιστικής και οικονομικής οργάνωσης και λειτουργίας όλων των Οργανισμών για την καλύτερη οργάνωση και ύαλη λειτουργία τους, προτείνεται να θεσπισθεί διάταξη του άρθρου 9 σύμφωνα με την οποία δεν θα είναι απαραίτητη ή σύμφωνη γνώμη των Διοικήσεων των Ασφαλιστικών Οργανισμών και ή προώθηση του σχετικού Προεδρικού Διατάγματος γίνεται με πρόταση των Υπουργών Κοινωνικών Υπηρεσιών και Οικονομικών.

Άρθρο 10.

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 19 παρ. 5 του Α. Ν. 1846/1951 επιτρέπεται ή αναγκαστική απαλλοτρίωση υπέρ του ΙΚΑ (για λόγους κοινής ωφελείας) ιδιωτικής ακινήτου περιουσίας για την ανέγερση και ίδρυση Ιατρείων, Κλινικών, Νοσοκομείων, Σανατορείων και Αναρρωτηρίων του ΚΑ.

Η απαλλοτρίωση ενεργείται και ή αποζημίωση που καταβάλλεται καθορίζεται σύμφωνα με όσα ορίζονται με το Ν.Δ. 97/1971 «περί αναγκαστικών απαλλοτριώσεων» όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα από τα Ν.Δ. 280/1974 και 446/974.

Η διαδικασία απαλλοτρίωσης ακινήτου, υπέρ του ΙΚΑ σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις είναι πολύπλοκη και απαιτεί σημαντικό χρόνο. Έτσι βυτχεράινονται οι ενέργειες του θρύματος στις περιπτώσεις κατά τις οποίες, οι περιστάσεις και τα πραγματικά γεγονότα επιβάλλουν άμεση ενεργοποίηση και την κάλυψη ανάγκων.

Για το σκοπό αυτό προτείνεται ή θέσπιση διάταξης του άρθρου 11 με την οποία απλοποιείται ή διαδικασία καθορισμού και στη συνέχεια απαλλοτριώσεως ακινήτου τρίτων υπέρ του ΙΚΑ, ανάλογα με εκείνη που ισχύει για τον Οργανισμό χρονικών Κτιρίων.

Άρθρο 11.

Σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 2 του Ν. Διατάγματος 3893/1958 «περί διατάξεων τινων, άφωρωσών τον Κλάδο Ασφαλίσεως κατά της Ασθενείας των Δημοσικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων» (ΦΕΚ 193/1958 τ. Α) χρέη γραμμάτιως της Διοικήσεως Επιτροπής εκτελεί δημοτικός ή κοινοτικός υπάλληλος, ορίζόμενος υπό του Πρέσβρου.

Σήμερα σε όλα σχεδόν τα παραρτήματα ΚΑΔΚΥ της χώρας ύπηρετούν από δύο (2) και πάνω υπάλληλοι οι οποίοι κωλύονται από τη διάταξη αυτή να εκτελούν χρέη γραμμάτιως στα Δ.Σ. της Υπηρεσίας τους.

Γι' αυτό ή διάταξη αυτή θα πρέπει να τροποποιηθεί σε τρόπο ώστε να είναι δυνατή ή ανάθεση καθηκόντων γραμμάτιως της Δ.Ε. σε υπάλληλο του Παραρτήματος και αν δεν υπάρχει σε δημοτικό ή κοινοτικό υπάλληλο.

Άρθρο 12.

1. Από τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς επί σειρά ετών διατίθενται κατά την καλοκαιρινή περίοδο κάθε χρόνου χρηματικά ποσά, για την αποστολή σε παιδικές κατασκηνώσεις παιδιών ασφαλισμένων, συνταξιούχων κλπ.

Η διάθεση των παραπάνω ποσών γίνεται με ειδικές διατάξεις, που υπάρχουν στο καταστατικό κάθε ασφαλιστικού ταμείου.

2. Επειδή τελευταία το Έλεγκτικό Συνέδριο διατύπωσε επιφυλάξεις για ορισμένους Φορείς Επικουρικής Ασφάλισης (π.χ. Ταμείο Επικουρικής Ασφαλίσεως Εργατοτεχνιτών Δομικών και Ξυλουργικών Εργασιών και Ταμείο Επικουρικής Ασφαλίσεως Ασφαλιστών και Προσωπικού Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων κυρίως γιατί από τις διατάξεις του ίδιου κάθε Ταμείου νόμου δεν παρέχεται ή ευχέρεια διάθεσης χρηματικών ποσών για παιδικές κατασκηνώσεις για να άποφυγθούν στο μέλλον παρόμοιες επιφυλάξεις κρίνεται απαραίτητη ή θέσπιση της προτεινόμενης διάταξης του άρθρου 13 για τη συμπλήρωση της νομοθεσίας των Ασφαλιστικών Οργανισμών σε τρόπο ώστε μέσα στους σκοπούς τους να περιλαμβάνεται ρητά ή δυνατότητα διοργανώσεως και λειτουργίας παιδικών κατασκηνώσεων.

1. Εδώ και αρκετό χρόνο έχει τεθεί από επαναπατριζόμενους ομογενείς συνταξιούχους από φορείς των ΗΠΑ, του Καναδά, της Αυστραλίας κλπ. το θέμα της παροχής υγειονομικής περίθαλψης.

2. Μέχρι σήμερα δεν ικανοποιήθηκε το αίτημά τους, γιατί πάντοτε προσέκρουε σε τυπικές αλλά και ουσιαστικές δυσχέρειες, μεταξύ των οποίων κυριότερα ήταν ή διασφάλιση των προϋποθέσεων αποδόσεως των ασφαλιστικών εισφορών κατά τρόπο που θα αποκλείει τις καταστρατηγήσεις και τη διαφυγή τους.

3. Η αντιμετώπιση του παραπάνω θέματος κρίνεται απαραίτητη, γιατί ή Πολιτεία πρέπει να μεριμνήσει για τους συνταξιούχους ομογενείς που επανέρχονται για μόνιμη κατοικία στην Ελλάδα καλύπτοντάς τους για τον κίνδυνο της ασθένειας, με τη θέσπιση διάταξης στη νομοθεσία του ΙΚΑ, με την οποία θα παρέχεται ή δυνατότητα, σε όσους από τους ομογενείς επιθυμούν, να ύπαρξουν, με αίτησή τους, στον Κλάδο Ασθενείας του ΙΚΑ με εφαρμογή στην προκειμένη περίπτωση, των διατάξεων του ΙΚΑ, που άφορούν τη συνέχιση της προαιρετικής ασφάλισης των ασφαλισμένων του γενικά.

Άρθρο 14.

1. Σήμερα οι φοιματικοί ασφαλισμένοι και συνταξιούχοι του ΙΚΑ και των άλλων Ασφαλιστικών Οργανισμών καθώς και αυτοί που πάσχουν από καρχίνο (α) των πνευμόνων παίρνουν κατά την καλοκαιρινή περίοδο εφάπαξ, επίδομα άεροθεραπείας, το ύψος του οποίου ορίζεται κάθε χρόνο με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Κοινωνικών Υπηρεσιών, σύμφωνα με τις διατάξεις του Α.Ν. 124/67 (ΦΕΚ 151/Α/67) και άρθρου 14 Ν. 1066/80 (ΦΕΚ 180/Α/80).

2. Ηδη έχει διατυπωθεί επανειλημμένα το αίτημα από τους νεφροπαθείς ασφαλισμένους και συνταξιούχους του ΙΚΑ και των άλλων Οργανισμών Κοινωνικής Ασφαλείας να καταβάλλεται και σ' αυτούς το επίδομα άεροθεραπείας.

3. Επειδή πράγματι ή παραπάνω κατηγορία των ασφαλισμένων αντιμετώπιζει προβλήματα διαβίωσης και ύπάρχει ανάγκη οικονομικής ενίσχυσής τους κρίνεται σκόπιμη ή θέσπιση διατάξεως σε τρόπο ώστε το παραπάνω επίδομα να επεκταθεί και στους νεφροπαθείς ασφαλισμένους και συνταξιούχους.

του ΙΚΑ και των άλλων Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης:

Άρθρο 15.

Τα πρόσωπα που υπάγονται στο Κανονισμό βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελματιών του ΙΚΑ για να πάρουν σύνταξη με μειωμένο όριο ηλικίας πρέπει να έχουν πραγματοποιήσει από το σύνολο των πραγματοποιηθέντων ημερομισθίων τα 4/5 σε βαριές και ανθυγιεινές εργασίες. Στα ημερομισθία αυτά δεν περιλαμβάνονται οι μέρες απουσίας του ασφαλισμένου από την εργασία του με κανονική άδεια ή λόγω ασθένειας.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν, προβλέπεται η συνέχιση της ασφαλίσεως των μισθωτών και κατά το χρόνο που δικαιωματικά ή για λόγους ανεξάρτητους από τη θέλησή τους δεν προσφέρουν εξαρτημένη εργασία (άδεια, ασθένεια) και διατηρούν τα δικαιώματά τους στο σύνολο ή μέρους των αποδοχών τους προτείνεται η θέσπιση της διατάξεως του άρθρου 16 ώστε ο χρόνος αυτός και μέχρι 30 μέρες κάθε έτους να θεωρείται ως χρόνος ασφαλίσεως στα βαριά επαγγέλματα, με καταβολή φυσικά των αυξημένων εισφορών που προβλέπεται από τη νομοθεσία του ΙΚΑ.

Άρθρο 16.

Με την παράγρ. 1 του άρθρου 1 του Ν.Δ. 172/74 δόθηκε η δυνατότητα σ' εκείνους που φυλακίσθηκαν και έκτοπισθηκαν κατά την δικτατορία, να αναγνωρίσουν το χρόνο φυλακίσεως και έκτοπισεως ως συντάξιμον στους ασφαλιστικούς Οργανισμούς αρμοδιότητας του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών.

Με την παρ. 13 του άρθρου 1 του Ν. 38/75 όριστηκε ότι, οι ασφαλιστικές εισφορές για την εξαγορά του παραπάνω χρόνου, καταβάλλονται από τον ΟΑΕΔ.

Η προθεσμία υποβολής της σχετικής αίτησης παρατάθηκε με τον Ν. 825/78 (άρθρο 8 παρ. 3) μέχρι τις 30.6.79.

Επειδή όμως ορισμένοι από εκείνους που φυλακίσθηκαν ή έκτοπισθηκαν δεν μπόρεσαν να υποβάλλουν για διάφορους λόγους, τη σχετική αίτηση, κρίνεται σκόπιμη η χορήγηση νέας δμηνης προθεσμίας.

Άρθρο 17.

Για ορισμένες κατηγορίες εργαζομένων που μεταφέρθηκαν από το Ταμείο Συντάξεων Ηθροπιών στο ΙΚΑ θεσπίστηκε το ίδιο όριο ηλικίας συνταξιοδότησεως με αυτό, που προβλέπεται για τους υπαγομένους στα βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα, δηλαδή το 60ο έτος για τους άνδρες και το 55ο για τις γυναίκες.

Οι υπαχθέντες, όμως στα βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα για να πάρουν σύνταξη σε μικρότερη ηλικία από την κανονική, πρέπει να πραγματοποιήσουν από το σύνολο των ημερομισθίων τους τα 4/5 σε ειδικότητα ή εργασία, που έχει χαρακτηριστεί, σύμφωνα με τον Κανονισμό του ΙΚΑ, ως βαριά και ανθυγιεινή, και απ' αυτά τα 1000 την τελευταία 10ετία πριν από το όριο ηλικίας συνταξιοδότησεως.

Για να υπάρχει ίση μεταχείριση των προσώπων που μεταφέρθηκαν από το ΤΣΗ στο ΙΚΑ με τους άλλους ασφαλισμένους του Ίδρύματος που συνταξιοδοτούνται με τα ίδια όρια ηλικίας προτείνεται η θέσπιση διατάξεως, ώστε και γι' αυτούς να μην απαιτείται η πραγματοποίηση του συνόλου των ημερομισθίων (4050) σε μια από τις ιδιότητες που αναφέρονται στην παρ. 3 του άρθρου 2 του Ν. 1210/81, αλλά μόνο τα 4/5 και από αυτά τα 1000 ημερομισθία στην τελευταία 10ετία πριν από το όριο ηλικίας συνταξιοδότησεως.

Άρθρο 18.

Ένα από τα βασικά αίτήματα των οικοδόμων είναι η αύξηση του αδειστήμου από 4% σε 10%.

Κύριο επιχείρημά τους είναι ότι έχουν διαφορετική μεταχείριση από τους άλλους εργαζόμενους οι οποίοι απασχολούνται σε καθαρή εργοδότη και παίρνουν περισσότερες ημέρες άδειας και επίδομα άδειας.

Πράγματι το 4% που καταβάλλεται από τον εργοδότη στο ΙΚΑ για άδεια και επίδομα άδειας, αποδίδει μικρότερο ποσό και συγκεκριμένα για απασχόληση 300 ημερών το χρόνο αποδίδει 12 ημερομισθία, δηλαδή 6 ημερομισθία για άδεια και 6 για επίδομα άδειας (Ν. 4469/65, άρθρο 2).

Το αίτημα αυτό των οικοδόμων δεν μπορεί να θεωρηθεί παράλογο, αν μάλιστα ληφθεί υπόψη και η κυβερνητική εξαγγελία για χορήγηση άδειας 4 εβδομάδων στους εργαζόμενους γενικά.

Εξ άλλου η επιβάρυνση της οικοδομής από την αύξηση του αδειστήμου από 4% δεν θα είναι σημαντική.

Άρθρο 19.

Μισθωτοί ασφαλισμένοι στα διάφορα ασφαλιστικά Ταμεία, λίγο πριν από τη συνταξιοδότηση ή και μετά από αυτήν ζητούν να αναγνωρίσουν ημέρες απασχόλησής τους πριν από 10 και πλέον χρόνια, για τις οποίες δεν έχουν καταληφθεί ασφαλιστικές εισφορές.

Αποτέλεσμα της αμέλειας αυτής των μισθωτών και της ασυνέπειας των εργοδοτών είναι να ζημιώνονται τα Ταμεία, γιατί οι εισφορές που αναλογούν στο χρόνο αυτό ή έχουν παραγραφεί ή εισπράττονται κατά πολύ μειωμένες επειδή ο υπολογισμός τους γίνεται βάσει των αποδοχών που έπαιρνε ο ασφαλισμένος κατά το χρόνο της απασχόλησής του.

Έτσι δεν προκαλείται μόνο η ζημία στα ασφαλιστικά Ταμεία, αλλά και στους συνεπείς προς τις υποχρεώσεις τους ασφαλισμένους, οι οποίοι φροντίζουν έγκαιρα την ασφαλιστική τους τακτοποίηση.

Για την τακτοποίηση της κατάστασης αυτής προτείνεται η θέσπιση της διατάξεως του άρθρου 21 η οποία είναι ανάλογη προς την ισχύουσα διάταξη στον Εθνικό ασφαλιστικό φορέα (ΙΚΑ) με την οποία προστατεύονται οι ασφαλιστικοί οργανισμοί εξασφαλίζονται όμως παράλληλα και τα ασφαλιστικά δικαιώματα των πιο αμελών μισθωτών.

Οι ρυθμίσεις αυτές δεν ισχύουν για το ΙΚΑ στο οποίο θα εφαρμόζεται η δική του νομοθεσία.

Άρθρο 20.

1. Με τη διάταξη του άρθρου 2 του Ν. 172/75, στους δικαστικούς λειτουργούς που επανήλθαν στην υπηρεσία με τη Συντακτική Πράξη 4/5.9.1974 και δεν δικαιώθηκαν αποδοχές, κατά το χρόνο που παρέμειναν εκτός υπηρεσίας, δόθηκε η ευχέρεια να επιστρέψουν το εφάπαξ βοηθήμα που τους καταλήφθηκε κατά την απόλυσή τους, άτοκα μέσα σε δύο χρόνια από την επάνοδό τους στην υπηρεσία. Διαφορετικά τα ποσά που πήραν να επιστρέφονται απ' αυτούς ή να παρακρατούνται από το Ταμείο που τα κατέβαλε έντοκα με τόκο 4% μετά την πάροδο της παραπάνω προθεσμίας.

2. Επειδή στη ρύθμιση της διατάξης αυτής, για την επιστροφή του εφάπαξ βοηθήματος, δεν υπάγονται εκείνοι οι δικαστικοί λειτουργοί που επανήλθαν στην υπηρεσία με την ίδια συντακτική πράξη αλλά για το χρόνο που βρίσκονταν εκτός υπηρεσίας, έλαβαν αποδοχές, προτείνεται η θέσπιση της διατάξεως του άρθρου 22 για λόγους ίσης μεταχείρισης.

Άρθρο 21.

1. Με το Ν. 621/77 ιδρύθηκε το Ταμείο Επιχειρηματικής Ασφάλισης και Πρόνοιας του Προσωπικού της ΓΕΝΕΔ.

2. Πόροι του Ταμείου αυτού για μὲν τὸν Κλάδο Συντάξεων είναι: εισφορά των ασφαλισμένων 5% στις αποδοχές τους και συνεισφορά της ΓΕΝΕΔ 6% σ' αυτές, για δὲ τὸν Κλάδο Πρόνοιας εισφορά 3% στις αποδοχές τους και τὰ έσοδα που προέρχονται από τὸ ἀγγελιστήριο.

3. Από σχετική αναλογιστική μελέτη, προέκυψε ότι οι παραπάνω πόροι του Κλάδου Πρόνοιας είναι πολύ αυξημένοι και γι' αυτό ο Κλάδος θα μπορεί να δίνει υπερβολικές παροχές που να εφάνουν τους 75 μισθούς.

4. Επειδή το ύψος αυτό του εφάπαξ βοηθήματος θα είχε συνέπεια τη δημιουργία νέας σοβαρότατης αιχμής στον

ία των εράπαξ βοθημάτων και επειδή με Π. Διατάγμα-
τι παροχές του Κλάδου Πρόνοιας του Ταμείου καθορίστη-
σε 24 μηνιαίους μισθούς, εκδόθηκε η 156/οίκ. 2678/10.
979 απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών
την οποία καταργήθηκε εισφορά των ασφαλισμένων στον
κλάδο Πρόνοιας του Ταμείου (3%) και η οποία προβλεπό-
σε ότι θα κυρωθεί νομοθετικά.

Για τη νομοθετική κύρωση της απόφασης αυτής θεσπί-
σι αντίστοιχη διάταξη του άρθρου 21 του νομοσχεδίου.

Αθήνα, 30 Μαρτίου 1982

Ο Υπουργός Κοινωνικών Υπηρεσιών
Π. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

α τη συγχώνευση του κλάδου συντάξεων του Ταμείου Ασφαλίσεως Προσωπικού Εταιρείας Διαχείρισεως Ειδών Μονοπωλίου του Ελληνικού Δημοσίου στο ΙΚΑ, και ρύθμιση άλλων ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών θεμάτων.

Άρθρο 1.

Ο Κλάδος Συντάξεων του Ταμείου Ασφαλίσεως Προσωπικού Εταιρείας Διαχείρισεως Ειδών Μονοπωλίου Ελληνικού Δημοσίου (Τ.Α.Π.—Ε.Δ.Ε.Μ.Ε.Δ.) καταργείται από έναρξη ισχύος του νόμου αυτού.

Το σύνολο των ενεργητικού και παθητικού του Ταμείου Ασφαλίσεως Προσωπικού Εταιρείας Διαχείρισεως Ειδών Μονοπωλίου, Ελληνικού Δημοσίου που έργεται από την λειτουργία του καταργούμενου Κλάδου τάξεων περιέρχεται στο ΙΚΑ, ως καθολικό διάδοχο, κρεμείς δίκες, οι οποίες πρέκλυψαν από την λειτουργία Κλάδου τούτου συνεχίζονται από και κατά του ΙΚΑ, χωρίς ιοπή.

Ολη η ακίνητη περιουσία του Κλάδου Συντάξεων του Ταμείου Ασφαλίσεως Προσωπικού Εταιρείας Διαχείρισεως Ειδών Μονοπωλίου Ελληνικού Δημοσίου περιέρχεται αυτοδίκαια στο ΙΚΑ. Η μεταβίβαση αυτή απαλλάσσεται από την γρέωση καταβολής φόρου μεταβίβασης ακινήτων υπέρ του οσίου, όπως και άλλων φόρων, τελών ή δικαιωμάτων υπέρ ου η Κοινότητα ή άλλων τρίτων.

Για τη μεταβίβαση της κυριότητας, ο Υπουργός Κοινωνικών Υπηρεσιών συντάσσει σχετική πράξη, η οποία περιέχει γραφή των ακινήτων και μεταγράφεται στα βιβλία του βιβλίου Υποθηκοφυλακείου, άτελως. Οι διατάξεις του άρθρου 1198 Α.Κ. εφαρμόζονται αναλόγως.

Από την κατάργηση του Κλάδου, όλα τα πρόσωπα που κλιζονται στον κλάδο αυτό υπάγονται στην ασφάλιση του κλάδου Συντάξεων του ΙΚΑ και διέπονται από την αντίστοιχη νομοθεσία.

Η ημέρες εργασίας που πραγματοποιήθηκαν στην ασφάλιση του καταργούμενου Κλάδου Συντάξεως θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκαν στην ασφάλιση του ΙΚΑ, για να θεμελιωθεί το δικαίωμα για χορήγηση σύνταξης, όπως και για προσδιορισμό του ύψους και της έκτασης της σύνταξης.

Ο συντάξιμος χρόνος που αναγνωρίσθηκε και εξυπαρξάκε σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του καταργούμενου Κλάδου, θεωρείται ως χρόνος πραγματικής ασφάλισης στον Κλάδο Συντάξεως του ΙΚΑ.

Ο χρόνος, ο οποίος αναγνωρίσθηκε, αλλά δεν εξυπαρξάκε εξυπαρξάκεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 31 κανονισμού Ασφάλισης του ΙΚΑ.

Από την κατάργηση του Κλάδου Συντάξεως του ΤΑΠ—Ε.Μ.Ε.Δ. το ΙΚΑ εφάρμοζεται με την καταβολή των συν-

τάξεων των συνταξιούχων του, οι οποίοι θεωρούνται συνταξιούχοι του ΙΚΑ.

Οι συνταξιούχοι αυτοί για τον ανακαθορισμό της σύνταξης τους σύμφωνα με την νομοθεσία του ΙΚΑ, κατατάσσονται με βάση το ποσό της σύνταξης που καταβάλλεται στον κλάδο, από τον καταργούμενο κλάδο, χωρίς την προσάφηση για οικογενειακά έαρη και απόλυτη αναπηρία, στην ανάλυση κλάση, σύμφωνα με τις διατάξεις, του άρθρου 37 παρ. 1 του Α.Ν. 1846/1951, στην οποία αντιστοιχεί το ίδιο ή το πλησιέστερο ποσό σύνταξης, το οποίο παίρνει συνταξιούχος του ΙΚΑ, που έχει τον ίδιο συντάξιμο χρόνο.

Εάν το ποσό σύνταξης που θα προκύψει από την κατάταξη αυτή είναι μικρότερο από αυτό που καταβάλλεται από τον καταργούμενο Κλάδο, η διαφορά διατηρείται ως προσωρινό επίδομα.

4. Οι ασφαλισμένοι του καταργούμενου Κλάδου, οι οποίοι θα αποχωρήσουν από την εργασία τους μέχρι την 31.12.87, δικαιούνται να διαλέξουν για την συνταξιοδότησή τους, την εφαρμογή των διατάξεων του καταργούμενου Κλάδου όπως ισχύουν κατά την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού, αντί της εφαρμογής των διατάξεων της νομοθεσίας του ΙΚΑ.

Στην περίπτωση όμως αυτή ως χρόνος ασφάλισης θεωρείται τόσο ο συντάξιμος χρόνος που διανύθηκε στην ασφάλιση του καταργούμενου Κλάδου, όσο και ο χρόνος που διανύθηκε στην ασφάλιση του ΙΚΑ, από την κατάργηση του Κλάδου και ο οποίος θεωρείται εάν να είχε διανυθεί στον καταργούμενο Κλάδο.

Οι συνταξιοδοτούμενοι με τις διατάξεις της νομοθεσίας του συγχωνευμένου Ταμείου εντάσσονται σε ασφαλιστικές κλάσεις του ΙΚΑ, σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου.

5. Το Ταμείο Ασφαλίσεως Προσωπικού Εταιρείας Διαχείρισεως Ειδών Μονοπωλίου Ελληνικού Δημοσίου μετονομάζεται σε «Ταμείο εράπαξ παροχών του Προσωπικού Εταιρείας Διαχείρισεως Ειδών Μονοπωλίου Ελληνικού Δημοσίου» και διέπεται από την νομοθεσία που αφορά τον Κλάδο Πρόνοιας του ίδιου Ταμείου.

Το ποσό από τα έσοδα της διαχείρισης των ειδών του Κρατικού Μονοπωλίου, που ορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Κοινωνικών Υπηρεσιών και προ-έλεπεται από την περίπτωση ζ' του άρθρου 2 του καταστατικού του καταργούμενου Κλάδου Συντάξεων του Ταμείου Ασφαλίσεως Προσωπικού Ε.Δ.Ε.Μ.Ε.Δ., εξυπαρξάκε να καταβάλλεται στο μετονομαζόμενο Ταμείο εράπαξ παροχών προσωπικού Ε.Δ.Ε.Μ.Ε.Δ. έως το έτος 1985.

Άρθρο 2.

1. Το ποσό της μηνιαίας σύνταξης γηραιών που καταβάλλεται από το Ταμείο Ασφαλίσεως Τυπογράφων και Μισθωτών Γραφικών Τεχνών, υπολογίζεται από τη δημοσίευση του νόμου αυτού σε ποσοστά στις συντάξιμες αποδοχές για κάθε 300 ημέρες ασφάλισης ως εξής:

Για τους ασφαλισμένους που έχουν συντάξιμη υπηρεσία μέχρι 5.100 ημέρες σε 2% και για τις πέρα των 5.101 ημε-
ρες σε 3%.

2. Ως αποδοχές για την εφαρμογή του άρθρου αυτού εννοούνται ο μέτος όρος των αποδοχών που υποκίνονται σε κρατήσεις υπέρ του Ταμείου, κατά την τελευταία τριετία πλήρους απασχόλησης πριν από την αποχώρησή τους από την ενεργό ασφάλιση. Στις αποδοχές αυτές συνυπολογίζονται και τα θώρα «Εορτών Πάσχα και Χριστουγέννων τα οποία καταλήφθηκαν στο χρονικό αυτό διάστημα.

Από το μέτος όρο αποδοχών που προκύπτει κατά τον τρόπο που προβλέπεται από την παράγραφο αυτή, λαμβάνονται α) ολόκληρο το ποσό μέχρι 30.000 δραχ., β) ποσοστό 50% για το τμήμα των αποδοχών από 30.001 μέχρι 50.000 δραχ., γ) ποσοστό 25% για το τμήμα των αποδοχών από 50.001 μέχρι 70.000 δραχ.

Το άθροισμα των παραπάνω τριών ποσών αποτελεί τον συντάξιμο μισθό πάνω στον οποίο υπολογίζεται η σύνταξη.